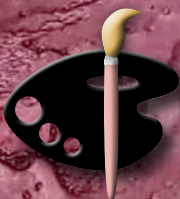

Sutinen

JÄSENLEHTI 2021

ITÄ-HELSINGIN TAIDESEURA

Sutinen

JULKAISIJA ITÄ-HELSINGIN TAIDeseURA RY.

ISSN-L 0780-9190 • ISSN 0780-9190 (painettu) • ISSN 2242-3028 (verkko)

Kannen kuva: Alina Arkonkoski
Lehden tekijät: Päätoimitus, graafinen suunnittelu ja taitto Leena Heikkilä
Toimitus ja markkinointi Maila Niskanen-Kopio
Tekstien ja kuvien toimittajat on mainittu juttujen yhteydessä
Painatus: Tuokinprint Oy Helsinki

P U H E E N J O H T A J A N P A L S T A

Kuva: Mikael Jahn

SISÄLTÖ

Saara sanailee	3
Seuran ensimmäinen etäkurssi	4
Vuosaaren kesäkurssi	10
Hyvä teoskuva	13
Konkari muistelee	14
Vuosinäyttely	18
Taideseuran ulkopuoliset näyttelyt	32
In Memoriam	32
Kevään 2022 kurssit	33
Ajankohtaista: Jäsenmaksut ja some	34
Itä-Helsingin taideseuran hallitus	35

ILON KAUTTA

Vaikka maailmaa nyt avallaankin, kulunut vuosi ei ole ollut ihan tavallinen – eikä taida olla vielä seuraavaakaan. Pandemia ei välitä vuosiluvuista vaan jyllää viruksen ehdoilla.

Kurssitoiminta alkoi keväällä yskähdellen, ja perusrakenteen rakoillessa kokeilimme uusia ideoita toiminnan turvaamiseksi: kevääksi ja syksyksi suunnittelimme Viiva ja väri -etäkurssit Olga Veselovskayan johdolla, joista syksyn kurssi yhdistyi Sasekalla järjestettävään akvarellikurssiin.

Laiha toimintavuosi näkyy myös supistuneena Sutisena, jota kustannetaan varainhankinnalla kuten retkien osallistumismaksuilla. Haaveeksi jäi esimerkiksi Mänttään suunniteltu bussiretki, jolla olisi tutustuttu oppaan kanssa kansainvälisesti tunnetun katu- taiteilija Banksyn tuotantoon. Toivottavasti ensi vuonna pääsemme viimein kesäretkelle!

Vuosinäyttelymme ILO Vuotalossa toi kevennyttä epävarmuuden nahistamaan vuoteen. Näyttelyn jurytti kuvataiteilija Matti Sääski, ja kävijöitä oli vieraskirjan perusteella oikein mukavasti. Edellisvuoden tapaan näyttelyn avajaiset pidettiin etänä, ja tallenne on edelleen katsottavissa seuran nettisivuilta löytyvästä linkistä. Näyttely oli suosittu: taiteilijoita oli mukana 30, ja juryttäjä valitsi mukaan 62 teosta. Kunniamaininnan saivat Mau Salmi, Liisa Loponen ja Maila Niskanen-Kopio. Näyttelystä voi lukea enemmän sivuilta 18–31.

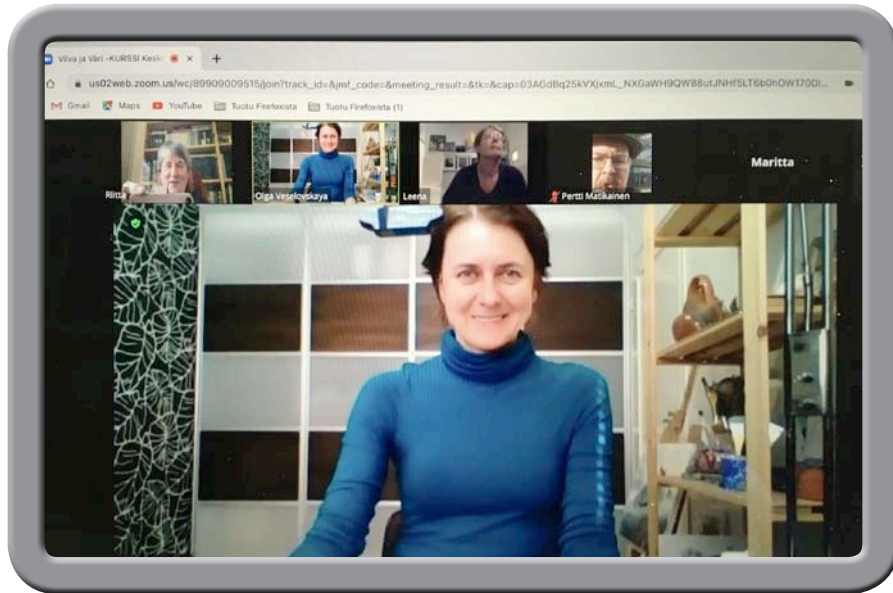
Tätä kirjoittaessa näyttäisi siltä, että ainakin yksi jäsentapahtuma on tulossa vielä vuonna 2021. Seura on varannut opastetun kierroksen Marjatta Hanhijoen Silminnähdän-näyttelyyn Taidetallin. Sieltä haemme inspiraatiota uuteen vuoteen ja sen haasteista selviytymiseen!

Saara Seppälä

Taideseuran ensimmäinen etäkurssi

VIIVA & VÄRI

Etäkurssisessio alkamassa. Yläreunassa näkyvät osallistujat.

Kurssilaiset tykkäsivät, zoom ja WhatsApp sujuivat. "Oppimateriaalin pitää olla tiivis ja todella iskevä", sanoo opettaja Olga Veselovskaya.

Koronakeväänä 2021 koettiin Taide-seuran historian ensimmäinen etäkurssi Viiva ja väri. Tekniikkana oli tussi ja vesiväri. Opettajaksi saatiin kuvittaja ja kuvataiteilija Olga Veselovskaya. Jännittävää, mitenkähän tämä onnistuu? Mikä on zoom? Kurssilla oli 10 osanotajaa, etäisin etäkurssilainen Kalajoelta.

Opetuskertoja oli viisi, peräkkäisinä keskiviikkoiltoina kello 18–19. Silloin asemoimme itsemme kotona mukavaan asentoon ja klikkasimme itsem-

me mukaan zoom-keskusteluun linkistä, jonka Olga oli lähettänyt etukäteen sähköpostissa.

Opetus kesti tunnin. Saimme nähdä ja kuulla ruudussa opettajan johdatuksen viikon tehtävään, referenssikuvia, tekniikkaa, näkökulmia. Kaikki nauhoitettuna, jos joku haluaa kerrata myöhemmin.

Perustettiin myös WhatsApp-ryhmä ryhmän sisäistä keskustelua ja opettajan palautetta varten.

Sitten töihin. Aikaa oli keskiviikkoilasta maanantaihin. Saimme kommentoida toistemme töitä WhatsApp-ryhmässä sitä mukaa kun niitä sinne latasimme. Maanantai oli Olgan WhatsApp-palautepäivä. Jokainen sai oman kritiikkinsä.

Opettajalle vaativaa

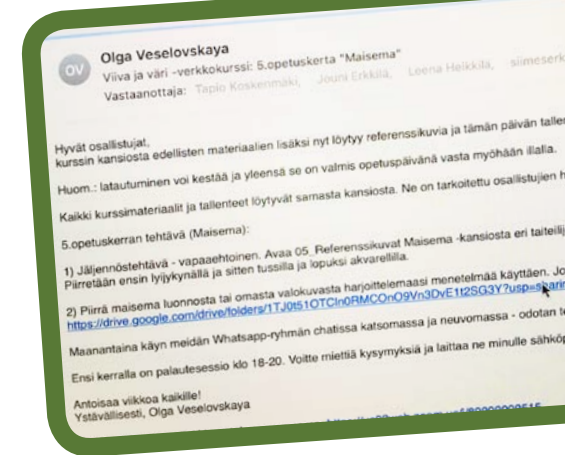
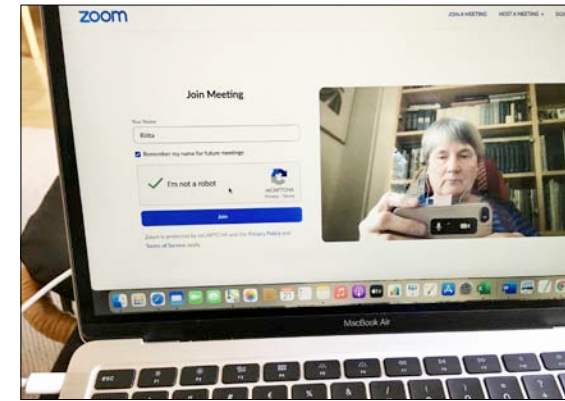
Etäkurssi oli meille jokaiselle ensimmäinen, mutta Olgalle ei. "Aloitin verkko-opetuksia heti koronatilanteen tullen eli maaliskuun 2020 puolivälissä. IHTS:n tämän kevään kurssi oli kuitenkin eri formaatissa, jota en ole aiemmin kokeillut: tehtävänanto-sessio/osallistujien itsenäinen työskentely/palautesessio." Tavallisesti etäopetuskin on tapahtunut reaaliajassa 2,5–3 tunnin jaksoissa, osallistujat ovat maallaneet samaan aikaan opetuksen kanssa, Olga kertoo.

Opettajalle tämä meidän formaattimme on hänen mukaansa työlämpi: se vaatii paljon enemmän valmistautumista lähiopetukseen verrattuna, myös vahvaa keskittymistä ja todella tarkkaa ajankäyttösuunnitelmaa. "Oppimateriaalin pitää olla tiivis ja todella iskevä!"

Verkossa opettaminen on pitkälti yksin puhumista, mikä tarkoittaa, että asian on oltava ytimekäs. Ei mitään sanahelellä, koska oppilailla on mahdollisuus palata nauhoituksiin jälkikäteen. Nauhoitusten tallentaminen ja lataus pilviin sekä tehtävän kirjallisen version lähettäminen vaativat myös oman aikansa. Tietotekniikan osaamista opettajalta tietenkin vaaditaan, ja kykyä reagoida, jos tulee yllättävä tilanne.

Nimet ja naamat näkyviin

Opettajan ja osallistujien vuorovaihtuksessa on välillä toivomisen varaa. "Monilla osallistujilla on videokamera

pois päältä, en näe heidän reaktioitaan sanoihini ja voin jäädä epäroimään olenko ymmärretty tai edes kuultu", Olga sanoo. "Joskus session aikana osallistujat suystä tai toisesta eivät laita näkyviin omia nimiään, ja silloin ruudulle ilmestyy iPad386 ja JKoo97-nimiä olentoja. Tuntuu paljon paremmalta, kun tiedän, kuka on puhumassa ja kenelle vastaan".

Verkko-opetuksen olennaisia etuja ovat mahdollisuus osallistua etänä ajasta ja paikasta riippumatta, koska opetuksesta jää videotallenteet. "Kiistämättömiä etuja on myös ajan ja >

Pertti Matikainen toteutti kasviaiheenaan jännittävän graafisen abstraktin kukan

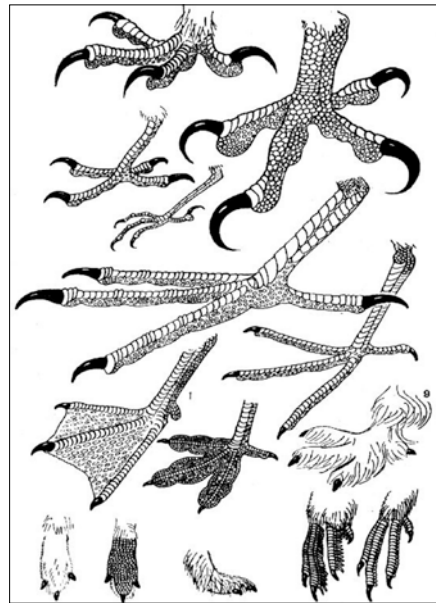
Elina Varmola on tutkinut lintuaihetta hienosti. Tussi ja viiva ovat päässeet oikeuksiinsa

Yläkuvassa maisemateema. Riitta Astikaisen rantakalliot säteilevät lämpöä ja valoa

Jouni Erkkilän taidonnäyte luontokappaleesta: ylempänä malli, alla väripiirros

Opettajan opetuskuva linnunjalkojen ja -varpaiden tarkkaa tutkimista varten

Oikealla luontokappaleita on kuvannut Siv Bolin. Haapapuun oksa ja kivi ovat valokuvamaisen aidot ja tarkat

Alla Maritta Lindbergin akvarelli Kalajoen hiekkasärkistä on raikas ja kevyt

Rakennusteemassa tutkittiin vanhoja koristeellisia taloja. Leena Heikkilän kunnianosoitus lapsuuden kotitalolle.

Marke Hongiston komea piirros Vanhasta Polista.

Marke Hongisto kuvasi lintulaudan vieraita. Ilmeikkäät linnut - harmaapäätikka ja käpytikka. Rakkaudella käsitelty puunrungot.

Leena Siimes-Erkkilän semiabstrakti leikkisä kasviaihe

matkabudjetin säästö ja terveysturvallisuus. WhatsApp-ryhmä kurssin lisävälineenä osoittautui palautteen mukaan todella hyödylliseksi.”

Kurssilaiset tykkäsivät

Kurssilaisten WhatsApp-palautte heti kurssin jälkeen oli hyvin kiittävä. ”Ongan etäkurssi osoittautui toimivaksi. Valmistelut jokaiselle tunnille olivat laadukkaita. Oma-aloitteinen työskentely kotona oli vailla opettajan ohjausta, mutta sen puute ei ollut liian merkittävää.”, sanoo Jouni Erkkilä. Zoom on HD tasoinen, joten jokunen vanhan Windows 7 koneen omaava on voinut olla vaikeuksissa tekniikan kanssa, Jouni arvelee. ”Kurssin seuraaminen edellyttää riittävää tiedonsiirtonopeutta, 20MBs on nippa nappa riittävä.”

Kukaan ei kuitenkaan jäänyt opetuksesta paitsi tietotekniikkaongelmien takia. Hyvin toimivat niin läppärit kuin paditkin.

Myös selaimella on merkitystä. Oma kokemus kertoo, että Chrome-selain toimii hyvin, mutta esimerkiksi Mac-koneiden Safarilla ei saa näkyviin kuvaa, ainoastaan äänen. Joten eri selaimia kannattaa kokeilla, sen mukaan mitä omalla koneella on.

”Kurssi oli hyvä ja tekniikka toimi lpadin kanssa kuten pitääkin”, sanoo Elina Varmola. Miinuksiakin oli: ”Piirros tai maalaus ei näytä valokuvassa ja laitteen ruudulla samalta kuin paperilla. En tiedä mistä johtuu.” Elina arvostaa lähikursseja, koska siellä on enemmän vuorovaikutusta opettajan kanssa. ”Alan käydä lähikursseilla heti kun niitä aletaan järjestää, mutta en pidä mahdollisena, että osallistuisin joskus etäkurssillekin. Etäkurssina voisi järjestää lyhytkursseja eri aiheista.”

Teksti ja kuvat: Riitta Astikainen

TARINALLISUUTTA JA ILOA

Taideseuran kesäkurssi järjestettiin tänä kesänä 2. – 6.8. Sasekalla ja sen ympäristössä. Opettajana oli taiteilija **Pertti Summa**, joka edellisenä kesänäkin oli pitänyt vastaavan kurssin.

Kyselin kurssille osallistuneilta **Tua Myliukselta** ja **Pirkko Raulolta**, millaisia asioita oli jäänyt mieleen.

"Jos sää salli, menimme läheiseen luontoon maalaamaan", kertoo Pirkko. "Usein hakeuduimme rantaan ja laiturin ja kaarisilta vetivät puoleensa. Rantapolut ja puiden rytmit metsikössä antoivat myös aiheita. Ensimmäisenä päivänä tuntui, että eihän tästä tule mitään, mutta päivä päivältä maalaminen alkoi sujua paremmin. Aluksi tavoitteena oli luoda omaa tarinaa. Tarina

oli kyllä mielessä, mutta siinä tekemisen innossa se unohtui ja muuntui", muistelee Pirkko.

"Kuva on narratiivi", kertoo Tua kurssin teemasta. "Aamuluennolla pohdittiin kysymyksiä: Mitä haluat kertoa? Mitä kerrot omasta historiastasi? Kuvan tekeminen on kommunikointia." Tua oli merkinnyt muistiin muun muassa näkemäämme kuvamateriaalia, jonka avulla lähestyimme kuvien kertomuksia: "Kuvan lukemiseen virikkeinä olivat POP-taide, Andy Warholin Banaani ja Marilyn-sarja. Miten Helene Schjerfbeckin omakuvat kertovat muutoksesta?"

Seuraavana päivänä teemana oli maisema eri tavoin nähtynä. Pohdin-

Taiteilijoiden temperamentti näkyy käden jäljessä.

taamme jäi aiheen merkitys. Lähtökohtina olivat Munchin Huuto ja Senja Velloksen kynttiläjalat. "Näemme eri asioita. Muista pelkistäminen - less is more! Vihermaisema koetaan luonnonmukaisena. Punaiset sävyt tuovat iloa! Väripaletti luovasti käyttöön! Se, mitä minä näen, on tärkeintä!"

Maalauskurssin teema jatkui edelleen siveltimen käyttöön ja opettajan kysymyksen: "Miten maalaat kun maalaat? Taiteilijoiden temperamentti näkyy käden jäljessä." Opettaja näytti esimerkkejä erilaisista tekniikoista, virikkeenä oli muun muassa Monet'n Auringonlasku Lontoossa, Sam Vannin Metsän rytmi, Cy Twomblyn Japanilainen bambu ja Nolden Kukkianniitty ja puutarha.

"Saimme päivittäin teoriaiskuja kursilaisten töiden kritiikin lomassa. Illalla opettaja kuvasi työmme ja niitä tarkasteltiin sitten seuraavana aamuna valko-

kankaalta. Kritiikki oli kannustavaa ja töistämme löytyi harvinaisen paljon positiivista sanottavaa", kertoo Pirkko.

Tua oli merkinnyt muistiin väreistä: "Värien ominaisuuksia ovat 1 sävy, 2 kylläisyys, 3 tummuus – vaaleus." "Puhuttiin värin kylläisyydestä ja siitä, kuinka saadaan eri väreillä rakennettua maisemaan syvyysvaikutelmaa. Tämän onnistumista voi testata hävittämällä värit kuvasta ja tarkastelemalla monokromaattista maisemaa. Myös sommitteluun saimme virikkeitä", täydentää Pirkko.

Päätöspäivänä syvennettiin töiden katsomista ja palautetta. Opettajalta saatiin lisää hyviä neuvoja: "Kuvan tekemisessä pitää tehdä kompromisseja! Kuuntele kuvaa! Päätä, milloin kuva on valmis! Tunnelma ratkaisee usein."

"Kurssi oli antoisa ja varsin ihana piristys koronakesään, jolloin oli ollut vähän ihmisten tapaamisia ja yhdessä >

Kritiikki oli kannustavaa ja töistämme löytyi paljon positiivista sanottavaa

Maalauksista kiinnostunut pieni taiteilijanalku

tekemistä”, tiivistää Pirkko. Omasta puolestani voin yhtyä Pirkon ajatuksen. Mieleen jäi myös, kuinka hyödyllistä on saada palautetta opettajalta ja ryhmältä omista töistään. Siitä oppii

eniten. Kurssi avasi katsomaan ympäristöä uusin silmin ja maalaamaan havaintojaan osaksi omaa tarinaa.

Teksti: Kirsti Pesari, yhteistyössä Tuo Mylius ja Pirkko Raulo • Kuvat: Tuo Mylius

8 ASKELTA HYVÄÄN TEOSKUVAAN

- 1 Valitse kuvauspaikaksi neutraalinvärinen seinä ja ripusta teos kohtisuoraan kameraan nähden mahdollisimman suoraan linjaan.
- 2 Tue kamera tai kännykkä jalustalle tai pöydälle. Näin vältät ”tähtäneet” kuvat.
- 3 Sisällä kuvatessasi valitse paikka, johon tulee paljon luonnonvaloa. Vältä suoraa auringonvaloa, joka luo häiritseviä varjoja. Valkoinen, läpikuultava, tasainen verho ikkunan edessä luo hyvän valon aurinkoisella säällä. Valaistuksen voi rakentaa helposti myös itse esimerkiksi spottivalaisimella, jossa on kaksi erikseen suunnattavaa lamppua. Valojen tulisi olla teoksen ja kameras välissä, suunnattuna teokseen 45 asteen kulmassa. Yksi valo luo paljon varjoja, toinen valo hävittää varjoja. Mitä useampi valonlähde, sitä vähemmän varjoja.
- 4 Ulkona kuvaamiseen tarvitaan pilvinen sää. Luonnon valo sopii valaistukseksi, kunhan se on epäsuoraa ja luo vähemmän varjoja.
- 5 Käytä ajastinta, jotta kuvausnapin painallus ei aiheuta tärähdystä.
- 6 Kohdista kamera kuvatessasi teoksen keskipisteeseen. Kuvaa teos mahdollisimman läheltä optimoidaksesi kuvan laadun. Rajaa kuva niin, että teos täyttää kuva-alueen melkein kokonaan. Ylimääräiset alueet voi jälkikäteen poistaa.
- 7 Editoi kuvaa kännykän omalla tai tietokoneen kuvanmuokkausohjelmalla. Rajaa kuvaa, säädä valotusta, lisää kontrastia. Varo muokkaamasta kuvaa liikaa, etteivät värisävyt vääristy teoksen luonnollisista väreistä.
- 8 Jos työsi on kehystetty ja siinä on suojalasi, kuvaan tulee monesti heijastuksia lasista, joita ei saa kuvanmuokkauksellakaan poistettua. Kuvaa teos ilman suojalasia.

Ylimääräinen vinkki!

Mikäli olet myymässä teoksia ja haluat nähdä, miltä teos näyttää erilaisissa huoneissa, voit käyttää esimerkiksi kännykkään ladattavaa ArtRooms-ohjelmaa. Täähän tarvitset teoskuvan ja mitat, ohjelmasta löydät erilaisia valmiita huoneita.

Lisätietoa <http://artroomsapp.com/>

Tiivistelmän tekijä Leena Heikkilä. Alkuperäinen Liisa Loposen laatima ohjeistus ”Miten otat hyvän teoskuvan” löytyy kokonaisuudessaan (sisältäen myös käytetyt lähteet) kotisivuiltamme kohdasta Näyttelyt.

K O N K A R I

Sikspäkin näyttely Tammisaaren kirjastossa. Vas. Tua Mylius, Ritva Juselius, Ritva Lumiaho-Pesola ja Sirkka Raikamo

M U I S T E L E E

Olen **Sirkka Raikamo**, vuonna 2006 eläköitynyt kuvataideopettaja (1970) ja taiteenmaisteri (1986). Olen 35-vuotisen urani aikana opettanut kaikilla koulutusasteilla niin maalla kuin kaupungissa. Olen työskennellyt elämäni aikana lähes lähes kaikissa valtakuntamme koululaitoksen kehitysvaiheissa, ensin oppilaana sitten opettajana ja viimeksi myös kehittäjänä. Opetustyöni ei onneksi ole vielä päättynyt. Yhdeksän lastenlastani kaipaavat välillä opetustani ja tuovat kaveritkin mukana. Olen siis ikuinen opettaja, joskus kiusaksi asti. Viihdyn kuitenkin erinomaisesti opettavana, en kuitenkaan kaikessa. Rakkain harrastukseni on kuvataiteet. Maalaan aina, kun haluttaa maalata. Rakastan leikkiä tekniikoilla ja kokeilla aina uutta. En halua pakottaa itseäni mihinkään kaavaan. Niin kauan kuin pystyn käyttämään mielikuvitustani ja kehittämään uutta, annan siihen itselleni mahdollisuuden.

Vuosi sitten ajattelin, että taidan erota Itä-Helsingin taideseurasta. Olin mennyt vastaavaan kemiläisten mukaan oman näyttelyni innoittama-

na. Olenhan itsekkin kemiläinen juuriltani. Sitten rupesin miettimään aikaani seurassa ja huomasin, ettei se eroaminen olekaan niin yksinkertaista.

Pieksämäen Kulttuuripappila Sylvin tiloissa kolmen huoneen näyttely Sikspäkin kuudelta tekijältä. Ison salin keskellä maalaustelineistä tehty kuvakaruselli.

Tulin aikanaan mukaan, kun seurassa vaadittiin, että jos opettaa seuralaisia, niin on kuuluttava jäsenistöön. Opetusaika olisi riittänyt jäsenyyteen, mutta aina löytyi syy jatkoon. Löytyi grafiikasta kiinnostuneita ja lupauduin opettamaan. Sitten Kerttu Lehtinen ryhtyi järjestämään mielenkiintoisia taidematkoja. Menin tietenkin mukaan. Kohta oltiin useana kesänä Espanjassa, missä Malagassa asuva Kukkosen Heikki toimi innokkaana opettajana. Oli suurenmoista saada vaihteeksi olla oppilaana ja innokkaiden asiasta kiinnostuneiden seuralaisten kanssa. Koskaan ei yksikään maalauskurssi ollut turha. Innokas ja mukava Heikki sai meistä kurssilaisista irti onnistuneita suorituksia. Kasvatimme kulttuuritietouttamme ajajemalla autoilla ympäri

Etelä-Espanjaa. Välillä oli kesiä, jolloin kurssilaiset matkasivat Kreikkaan.

Tutustuimme naapurimme Viron maisemiin ja heidän vanhaan rakennuskulttuuriin. Yhdellä Viron matkalla tutustuessamme paikalliseen keramiikkoon ja poikkesimme läheisessä majatalossa. Omistajapariskunta oli suomalainen. Tapasin myöhemmin majatalon Soile-rouvan Helsingissä matkamessuilla. Hän muisti meidän vierailumme. Hetken rupattelimme ja uusien asiakkaiden tullessa Soilen luo, toivotelimme toisillemme hyvät jatkot ja sanoimme molemmat, että toivottavasti tapaamme jossain uudestaan.

Vierähti muutama vuosi. Olimme mieheni kanssa taas kerran Madeiralla. Tulimme pitkältä levada-kävelyltä autotielle ja päätimme odottaa bussia. >

Taideseuran kesäleirillä Italiassa. Kauniin luomutilan pihalla maalattiin vanhan kaivon äärellä ase- telmaa. Kuvassa kirjoittaja ansaitulla tauolla.

Tien toisella puolen bussipysäkillä seisoj punatukkainen rouva. Hän tuli luoksemme ja kysyi englanniksi, tiesimmekö mahdollisesti, milloin bussi tulee. Sanoimme toisillemme jotain suomeksi ja sitten aloimme kertoa englanniksi tietämättömyytemme. Samassa totesimme olevamme samasta maasta kaikki kolme. Yhtäkkiä muistiini tuli Viron majatalo ja punapäinen viehättävä rouva. Sama tämä oli, Soile. Vuodet olivat vähän muovanneet kumpaistakin. Ihana punaväri hiuksissa oli vaalentunut. Näytti kuin liekki olisi sammunut. Soilesta oli tullut leski. Hän oli nyt ensimmäistä kertaa tullut saarelle yksin. Ei hätää. Aina saarella turistista huoli pidetään. Niin ilmestyi jostain taksi ja saatteli meidät kolme meren rantaan syömään loistavaa kalaa. Siinä syödessä vaihdoin kuulumiset ja syvensimme ystävyyttämme.

Kerttu järjesteli matkoja seurassa ja usein samat ihmiset tulivat mukaan.

Töitä Kemin kaupungin 150-vuotisjuhlanäyttelyyn. Oma ajatus kotikaupungin kehityksestä nimellä "Koheesio". Kuva otettu työhuoneessani.

Mieleeni on painunut Italian kahden viikon maalaukurssi. Se suuntautui saapasmaan itärannalle, Pessaroon ja Urbinoon. Meitä olikin isohko ryhmä ja sen mukana järjestelyt osoittautuivat hieman vaikeiksi. Kaikesta kuitenkin selvittiin kunnialla. Pessarossa maalattiin ja Urbinossa tehtiin metalligrafikkaa. Onpa Italiassa oltu toisenkin keran seuran merkeissä. Rooman lähellä, pienessä kylässä sen laitamilla saimme viettää kuumaa kesää maalaten viehättävän maalaistilan suojissa. Luomutila tarjosi meille loistavat, terveelliset ruoat ja oman tilan viinit. Taitavan opettajamme johdolla vierailimme myös Roomassa.

Kerttu Lehtiselle olen aina kiitollinen, että hän jämäkkyydellään ja sisullaan sai asiat aina toimimaan. Muistelen Kerttua lämmöllä. Hänestä olin vuosien varrella saanut uskollisen ja luotettavan ystävän. Kaipaen ystävyyttämme.

Tammisaaren kirjaston näyttely "Sikspäkki tapetilla". Kerjättiin tapettikaupasta rullia ja tapetoitiin seinäpintoja. Sen ajan sisustustrendeihin eivät kuuluneet taulut seinille. Me vähän haluttiin protestoida. Kuvassa mm. Ritva Lumiaho-Pesolan maalaukset tummalla tapetilla.

Onhan me täällä kotimaassammekin toimittu ahkerasti. Näyttelyitä on ollut joka ikinen vuosi. Minulla ei ole niissä ollut juuri mitään vastuuta. Olen silloin tällöin osallistunut yhteisnäyttelyihin, mutta en ole mitään merkittävää menestystä tuntenut. Nyt kun aihe syksyllä 2021 oli minulle innostava, olin oman matkan vuoksi estynyt. Se ei kuitenkaan intoani sammuta. Edelleen yritän omilla väreilläni ja vauhdikkailla sommitteluillani tarjota katsojille hauskoja elämyksiä.

Kerran vuosia sitten pystytimme suuren yhteisnäyttelyn Kaapelitehtaalle. Siinä toimin vaikeassa jyrättäjän tehtävässä. Noudatin kyllä erään oman opettajani arviointiohjetta: Arviointi on sillä tavalla helppoa, että jokaisesta työstä löytyy jotain hyvää ja jotain, minkä olisi voinut tehdä toisin. Ne on vaan kaivettava esiin. Siinäpä se, kun taiteessa ei mikään ole väärin. Lohdul-

lista. Matilainen, yliopettajani Norssista, oli viisas, rauhallinen mies.

Perustettiinhan me pienellä porukalla myös ryhmä Sikspäkki. Järjestimme muutaman näyttelyn, eikä niitä kukaan ole moittinut. Olisimme varmaan jatkaneet ellei vuodet olisi ruvenneet painamaan. Toivon, että koko Sikspäkin porukka jatkaa taiteiluaan niin kauan kuin sivellin kädessä pysyy : Jaska veistäää ja piirtää, Ritvat maalaavat, Kirsti tekee taikoja akvarelleilla ja kukaan ei anna periksi, vakka korona on meitä tässä jo lähes kaksi vuotta toppuutellutkin.

Paljon olen seurassa kanssanne oppinut ja yrittänyt myös jakaa omaa osaamistani. Monta mukavaa ihmistä olen myös oppinut tuntemaan. Teitä kaikkia seuran jäseniä haluan lämpimästi kiittää.

Taidan jatkaa kannatusjäsenenä.

Teksti ja kuvat: Sirkka Raikamo
Jäsen vuodesta noin 2000

42. vuosinäyttely 1. – 19.9.2021
Vuotalon Galleriassa

AVAJAISET pidettiin virtuaalisina 1.9.
Tallenne oli nähtävissä myös seuran Facebook-sivuilla.
Kuvassa ripustus on vielä vaiheessa.

KUNNIAMAININNAT

JURYTTÄJÄ MATTI SÄÄSKEN KOMMENTIT:

MAU SALMI: *Kesä heijastuu*

Valon kiehtova mysteeri, sen heijastuminen ja taittuminen on teoksen keskeisenä aiheena. Yhteen sulautuneen kahden maailman, veden ja ilman, leikkauspinnalla väreilee heijastusten kirjo, joka virittää syvyyden ja korkeuden värillisen laulun. Hetkellinen ja salaperäinen keveyden ja painon kohtaaminen elää rajoilla kauniisti vaihtelevina sinisen sävyinä. Teos on maalattu vapaasti ja varmasti, sinertävien sävyjen kerrostuessa lomittain ja limittäin märkinä, valuvina ja kuivina siveltimen-
vetoina, jotka yhdessä muodostavat elävän valon kudelman.

LIISA LOPONEN: *Herukka III*

Maalaus liikkuu koskettavasti abstraktin ja esittävän havainnon rajapinnoilla. Näkyvä ja näkymätön maailma kohtaavat muuntuen merkiksi, symboliksi ja käsitteeksi. Kolmen vertikaaliin sommitellun värillisen kappaleen päällä leijuu diagonaalisti eri suuntiin kuvatilassa liikkuen kolme lehden muotoa, kolme pyöreää muotoa ja joitakin viitteellisiä viivoja. Värimaailma rakentuu punavihreän polariteetin ympärille, muuntuen ylikylläisistä sävyistä pinkkiin ja vaaleaan siniseen. Arkinen luonnonhavainto tiivistyy teoksessa uudeksi sanattomaksi kieleksi, kiehtovaksi kolmiulotteiseksi matkaksi havainnon eri ulottuvuuksiin.

Kuvat: Riitta Astikainen

MAILA NISKANEN-KOPIO: *Valaat*

Katoava valo hallitsee maalauksen ilmapiiriä. Sen ylikylläinen, tummeneva turkoosi rakentaa kuvaan melankolisen taikapiirin, joka vangitsee vapaiden valaiden laulun hidastuvaan, vääjäämättä tukahduttuvaan äänettömään huutoon. Tekijän voimakas ekspressiivinen työskentelytapa veistää ja muo-
vaille aiheen syvän kolmiulotteiseksi, kontrastina taivaanrannan lyyriselle pehmeydelle. Teoksen valoisuuskontrasti ja kylläisyysrinnastus saavat katsojan havainnossa aikaan voimakasta liikkeen ja tilan tuntua, joka suuntautuu ylös, kohden valon ja maailman loppua, kohti toivoa.

Kuva: Riitta Astikainen

Ritva Lumiaho-Pesolan teoksen "Kauas 2" keltainen on vivahteikkaampi kuin heti huomaisi.

KRITIIKKI-ILTA

2.9.2021 kuvataiteilija Matti Sääsken kanssa

Illan aluksi taiteilija **Matti Sääski** toivotti paikallaolijat tervetulleiksi 'avajaisten jatkoille' ja kritiikki- ja keskustelutilaisuuteen. Hän kertoi perehtyneensä Sutisia lukemalla seuran toimintaan, jonka hän totesi olevan hyvin aktiivisista ja vaikuttavaa. Pitkäjänteisen toiminnan pohjalta voi opettaa monia uusia asioita. Näytelyssä näkyy se, mikä on tärkeintä; keski-

näinen vuorovaikutus ja nimenomaan taiteen kautta, on keskeistä.

Ensimmäiset kolme teosta veivät Matti Sääsken 1800-luvun saksalaisen romantiikan kuvakerronnan ja symbolismin maailmaan. Näissä kuvattiin teematisesti siirtymävaihetta, rajalla menossa tummasta valoisaan maailmaan. Juryttäjä laati niiden ripustuksen tukemaan

Kuva: Riitta Astikainen

Yksitoista seuran jäsentä saapui Matti Sääsken kritiikki-iltaan. Maila Niskanen-Kopio äänittää.

tätä; esitellään teema, ristiriitakohta tai taistelua ja lopuksi seestyminen ja avautuminen. Saksalaiseen romantiikkaan viittasi myös teosten takaapäin kuvattu siluettimaisuus, selkä katsojaan päin. Se on hyvin vangitseva kuvatyyppe, koska meitä ihmisiä laumaeläiminä kiinnostaa, mitä teosten hahmo katsoo, mitä se kokee. Värimaalaus kylmä-lämmin-akselilla oli hienoa, mutta samalla antoi juryttäjälle tilaisuuden kertoa aiheesta lisää. Kun kylmää ja lämmintä maalataan rinnakkain ja päällekkäin, on vaara, että kuva menee sameaksi ja sammuu. Tätä tapahtui usein myös Rafael Wardille,

joka oli Suomen johtava kylmä-lämmin-värimaalarina. Sammumisen aiheuttaa kylmä-lämmin -värien valitseminen väriympyrän vastapuolilta, esim. oranssin rinnalle vihreitä. Samentumista ei tapahdu, jos käytetään kylmä-lämmin-lähivärejä, esim. oranssin rinnalle tai päälle alitsariini-punaista. Hän havainnollisti asiaa mielenkiintoisella väriympyräkiekkolla, jonka moni varmaan haluaa apuvälineeksi.

Hanami on nykyisin innoittava, yhteisöllinen ja epäsuomalainenkin tapahtuma; tuhat suomalaista kylki kyljessä kirkkaiden alla kukintaa ihaillessa. >

Pauli Eloranta: Norsu

Pauli Eloranta kertoo miten kipsireliefi "Norsu" sai torahampaansa

Hanami innoitti myös maalausta, jossa johtoteema oli kirsikankukan pinkki, kylmä punainen, joka oli 'murhattu' valkoisella, ja jolle muut värit olivat alisteisia. Pinkin elävöittäväksi kontrastiksi oli käytetty suoraa vastaväriä, vihreää. Ylikylläisen pinkki - vihreä -vastavärisoinnun lisäksi tekijä oli hakenut sinisen ja keltaisen vastavärejä. Näistä keltaisesta, punaisesta, sinisestä ja vihreästä muodostui nelivärisointu, joka juryttäjän mukaan välittää vilpittömyyden, lapsellista hyvänolon tunnetta. Viattomissa yhteyksissä keltainen pitäisi pitää puhtaana, sillä tahriutuneena se voi tuoda ahdistavaa tunnetta. Hanamin tummanharmaa - ruskea oksistokin oli umpikylläinen pinkki. Valo ja varjo muodostuivat saman värin eri sävyistä, joita katsoja ei heti samaksi tunnistanut. Rungon valkoisen pohjan esille jättäminen korosti kevyen valoisuutta.

Maisemissa on usein symmetriä ja maisemamaalauksessa on klassinen sääntö "niin ylhäällä kuin alhaalla, niin alhaalla kuin ylhäällä". Tietyssä mielessä me koemme maailman horisontin jaka-

mana peilikuvana. Aivoissa on ikään kuin viiva, joka kääntää ylhäällä olevan alhaalle, se on meidän peruskokemuksemme. On olemassa suositus, että horisonttia ei tehdä keskelle, koska aivot vetävät sen siihen kuitenkin. Maalauksessa pyritään välttämään asioiden kahden kertaan korostamista. Vuoristorajamaalauksessa kontrasti syntyi siitä, että vuoret oli maalattu karkeasti, sumraamalla, jolloin syntyi vaikutelma kovasta, ja alaosan vesi oli maalattu pehmeästi. Ihmisen sijoittamisessa maisemaan on hyvä tietää, että tärkeä kesmittelulinja lähtee ihmisen silmistä. Katseen linja on voimakkaan sommittelun linja. Korostus-tekijänä katselinjan yhdistäminen esim. horisonttilinjaan voi toimia hyvinkin, mutta sen pitäisi olla tietoinen ratkaisu.

Automatismi on yksinkertaisimmillaan jälkiä, joita piirtelemme esim. puhelinkeskustelun aikana, viivoja ja kuviota ilman suunnittelua. Matti Sääksen mukaan taiteessa on aina ollut lähtökohtana jonkinasteinen automaattipiirustus tai automaattimaalaus. Voitaisiin ajatella, että 1900-luvun alkupuolella auto-

maattipiirtämisestä tuli taiteen tärkein väline, siinä ei ollut konkreettista lähtökohtaa, vaan itse tekeminen muodosti sen. Näyttelyssä oli tällaisia teoksia, joita taiteilija kuvasi vapaasti syntyneiksi automaatioiksi. Juryttäjä huomioi kuitenkin, että tekijä oli välillä mikrosekuntien ajan ohjannut prosessiaan ja teokset olivat hallittuja ja harkittuja. Vaikka kyseessä olisi abstrakti teos, tunnistamme siinä kuvataiteen keskeisiä elementtejä, vertikaaleja ja diagonaaleja. Lennokkaan vertauksena Matti Sääski totesi, että halu tunnistaa jotain abstraktiossa on samanlaista kuin suomalaisen mennessä metsään; on pakko tajuta, mitä siellä tapahtuu. Mitä hahmot ovat? Ovatko ne vaarallisia, saalistajia vai saaliita, oravia, teeriä, karhuja? On sääntö, että 'tulkitset tai kuolet'.

Sekatekniikkateoksessa tussilla tehty voimakas, rytmisen, jopa primitivistinen piirtely hallitsi ja värit tukivat sitä. Tulkinat veivät universaaliin syntymäideaan, jutulintarhaan, linnunrataan tähtineen ja lopulta Tyko Sallisen huuruiseen maalaustapaan. Abstraktit Afrikka- ja primitiivisyysvaikutelmat veivät keskustelun edelleen Picassoon ja toiseen taide maailman anekdoottiin. Matti Sääsken mukaan 'Avignonin naiset' kehkeytyi kuviosta, missä taiteilija ensin kävi ottamassa aamuhuikat baarissa, meni sitten Avignon-kadun bordelliin, sen jälkeen lisää huikkaa, sitten viereiseen afrikkalaisen taiteen museoon ja lopuksi vielä absinttia. Rutiinikuviot siirtyivät kubistiseen maalaukseen.

Vuorovaikutteinen mustarastas teoksen aiheena vei keskustelun eläinten kautta elämään yleensä. Kaikilla, niin ihmisillä kuin eläimillä, on keskinäiset kontrastinsa – on eläimiä, jotka ovat rohkeita, toisia, jotka eivät ole, ja niitä, jotka pelkäävät. Ihmisissä on koleerikkoja, sangviinikkoja, flegmaatikkoja tai melankolikkoja ja tällaiset vastakohtat ovat

Lea Lakio: Vuodenajat-sarjan Kesä

Riitta Astikainen: Mää

Marjatta Vuorisalo: Puutarhailoa

Ami Ilomäki: Polun varrella

Irina Veressotskaia: Ruusuja maljakossa

Britt Holmberg: Kesän ilo

verrattavissa värikontrasteihin. Neliön muotoinen pohja on yleisesti ottaen vaikea sommitella, koska siinä kaikki keskittyy. Reunat ja diagonaalit/lävistäjät ovat kaikki samat ja se on symmetrinen joka puolelta. Sommittelussa asiat kertautuvat päällekkäin ja sitä pidetään haasteellisena, jopa mahdottomana. Näytelyn tällaisessa teoksessa sommittelu oli onnistunut; maalaus rakentui diagonaaleille, jotka kovien ja pehmeiden yksityiskohtien ja erilaisten pisteiden ja värikontrastien ansiosta loivat eläväisesti pyörivän kokonaisuuden. Toisessa neliön muotoiselle pohjalle tehdyssä teoksessa oli samalla lailla rytmien diagonaalisommitelma, jossa liike tuli esiin. Mustarastaan lailla myös tämän teoksen kanttarelli oli saatu tunteella ja lämmöllä läsnä olevaksi.

Klassillista akvarellia oli myös esillä, niihin tekijä oli valinnut englantilaisen, sileän paperin. Klassillisen akvarellin tekemisen taito liittyy kosteuteen; maalaus alkaa, kun paperi kastellaan ja päättyy, kun se on kuiva. Kaikki maalaaminen tapahtuu niiden välissä. Kaikki akvarel-

listit tietävät, että jos maalataan märkää märeille liian pitkään, peli on menetetty. Pitää ymmärtää, mitä kosteudessa tapahtuu; ensin maalataan jotain ja odotetaan, mitä värille tapahtuu, sitten maalataan lisää ja odotetaan taas, jne. Prosessi voi elää 15 minuuttia tai tunnin. Matti Sääski vertasi tapahtumaa perhokalastukseen (mitä ei itse harrasta), se on sisäinen tapahtuma ja se tajutaan tarkkailun ja tekemisen myötä. Paperin kosteus on tietyssä kohdassa tietynlainen ja väri lähtee liikkumaan sen mukaisesti. Kokeimuksen kautta opitaan, miten liike tulee lähtemään. Ymmärretään, että siinä veden kapillaarivoimat kuljettavat väriä ja taiteilija ikään kuin ohjailee prosessia. Veden voiman liikuttelussa väriä syntyy vapaata kauneutta.

Vesiväriteoksissa tuli esiin myös kaksi tekemisen tapaa; värin ja viivan tarkka käyttö ja märkää märeille maalaukset. Ensimmäinen oli venäläisen koulukunnan harrastaman realismin mukainen tutkielma. Realismi voi olla puuduttavaa maalauksissa, mutta piirustuksellisissa töissä se on tarpeellinen tarkan

ilo

Pulmu Holmberg: Talo kukkulalla

valon, varjon ja viivan tutkimisessa. Se on eräänlainen oma kuninkuuslajinsa. Taiteellisuus teoksessa oli syntynyt erilaisilla elementeillä, kuten vaihtelevalla viivalla ja piperryksillä, sommittelussa suorakaiteiden ja -kulmien rajauksia ja reunoja rikkomalla. Upeassa märkää märeille -teoksessa sattumanvaraisesti ja osin valuttamalla tehdyt yksityiskohdat 'olivat paljastuneet' prosessin aikana lampaaksi, jonka tekijä oli juryttäjän sanoin 'vapauttanut'.

Saksalaisen romantiikan heijastumaa juryttäjä löysi myös seilaamaan lähdössä olevista laivoista, kaukaisuudesta ja niitä selin katselevasta ihmishahmosta. Hän koki teoksessa melankoliaa, jota aiheuttavia kuvaelementtejä olivat mm. dramaattiset, ei lainkaan lempeät, piikit purjeissa. Niitä korostivat henkilöön kohdistuvat maiseman diagonaalit, sommitelmalliset lävistäjät. Dramaattisimman kokemuksen aiheutti värivallinta. Kelta-violetin kontrastissa oli päädytty jaettuun vastaväriinnastukseen (valittu väri on vastaväriin viereinen lähiväri) ja puhtaan kontrastin (jota katsoja >

Kirsti Itäpiiri: Blåvatnet

Pertti Matikainen: On My Mind

Helga Tollander: Perheonni

hakee) puuttuminen aiheuttaa levottomuutta, jopa ahdistusta. Kelta-violetti vastaväripari on luonteeltaan kaikkein psyykkisin, psykologisin. Tunneihminen Vincent van Gogh käytti sitä paljon.

Katedraali-teos näytti Matti Sääskelle atmosfäärimaalaukselta, joka voisi värin perusteella olla kuumasta etelä-Ranskasta tai Afrikasta. Se johdatti hänen ajatuksensa myös Claude Monet'n Rouenin katedraali -maalausarjaan. Taiteilijalla on kaksi vaihtoehtoa; maalataan paikallsvärien (minkä värinen kohde on) tai valon värin mukaan. Fysikaalisesti valo määrää sen, minkä värinen kohde on. Siksi hänelläkin väriopin professorina pitää aina olla valkoinen paita päällä. Valkoisessa paidassa havainnollistuu, että aamulla valo on kellertävän oranssi, keskipäivällä sinertävä, illalla valo lämpenee punertavaksi ja auringon laskiessa oranssiksi. Paidan mukautuva väri näyttää nämä valon muutokset ja sen pitäisi periaatteessa olla koko ajan eri värinen, mutta näemme sen kuitenkin valkoise-

Tua Mylius: Ripaska

Kirsti Itäpiirin maalauksen "Seilaamaan" värimaailmasta löytyy paljon erilaisia merkityksiä

Kuva: Helga Tollander

Gero Mylius: Redillä

na. Aivot pyyhkivät tämän muuttumisen havaitsemisen pois, aivoissamme on ns. valoisuuskonstanssi, pysyvyysohjelma. Sen johdosta pystymme ankkuroimaan havainnon johonkin, joka pysyy aina samana. Me uskomme, että maailma on sellainen, mutta ei se ole. 1800-luvulla huomattiin, että tämä maailmaa uusin silmin. Claude Monet istui päiväkaudet tarkkailemassa valon värin muuttumista Rouenin katedraalin fasadissa ja maalasi siitä sitten 30 versiota.

Veistoksellisia teoksia oli tehty kipsistä ja lakatusta savesta. Lakattu savi ilman polttoa on tosin hyvin kertakäyttöistä, koska se hajoaa helposti. Tällainen lyhytikäinen teos oli vakuuttava ja voimakas miehen pää, jonka maalaamisessa käytetty värivalinta oli hieno. Ilmeikäs nor-su erillisine kipsisyöksyhampaineen ja kolmen värikentän käyttö loivat hienon savannitunnelman. Alastoman kipsisen naisahmon klassinen lepäävä asento

Matti Rintala: Uupuneet II Koronahoitaja

ja kehon linjoja toistavat villit hiukset synnyttivät toimivan dynamiikan, jota oranssi ja valkoinen kuuma värimaailma korosti.

Kertapiirustuksessa oli tavoitettu Sasekalla treenaavan bändin tunnelma. Se oli syntynyt pakosta tehdä työ nopeasti ja vapaasti, ennen bändin lähtöä tauolle. Matti Sääsken mielestä kerrassaan onnistunut lopputulos.

Kotialueen keskeisten paikkojen esittäminen on perinteistä maisemamaalausta, näyttelyssä oli tästäkin edustajansa. Maalauksissa oli esittävyttä ja hetkellisyyttä. Tekijä oli halunnut sisäistää tarkat olemassa olevat paikat maalaamalla eri vuodenaikoina. Aiheiden käsittely maalaussarjana oli hyvä idea ja paikkojen henki, olemus ja henkilökohtainen suhde niihin välittyivät.

Vuodenaikojen kierron esittäminen teossarjoina palautti keskustelun valoon ja sen väriin. Vaikka sarjan teokset olisivat voineet olla itsenäisiä, niiden keski-

Anne Kaski-Klöve: Torniolainen aamupala

ilo

M.A. Saastamoinen: Lähiöelämää Vuosaaressa 3

näinen rytmi ja muutokset värisommitelmien intensiteetissä toimivat hyvin. Teoksissa oli myös valoa, joka - olematta henkimaailmaa - nosti asioita ikään kuin syvyydestä. Mehän tulkitsemme katsomaamme atmosfääriä (kuten pilviä) ja näemme sinne ilmestyvän jotain kiehtovaa. Vapautunut tunnelma talviaiheisessä teoksessa muodostui kuivan ja märän maalaamisen taitavalla käytöllä, kontrasti syntyi kuivista osista lähteillä kauniilla valumilla. Syksyn ylikylläisten kylmä-lämmin-värikontrastien tiiviyydestä ja tihkuvuudesta juryttäjän mieleen tulivat hollantilaiset kukka- ja hedelmäasetelmat. On yleensäkin vaikeaa miettimällä päättää, miten eri vuodenaikojen monet värit pitäisi tiivistää juuri sitä aikaa kuvaaviksi. Näissä oli toimittu taiteilijan intuitiolla.

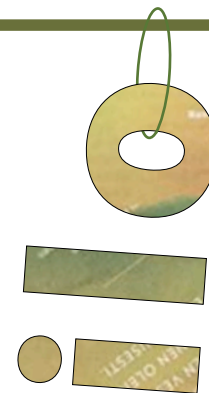
Raija Kivikero: Rantaniitty

Seppo Eloranta: Musiclovers 1

Sirkka Laurila: Katedraali

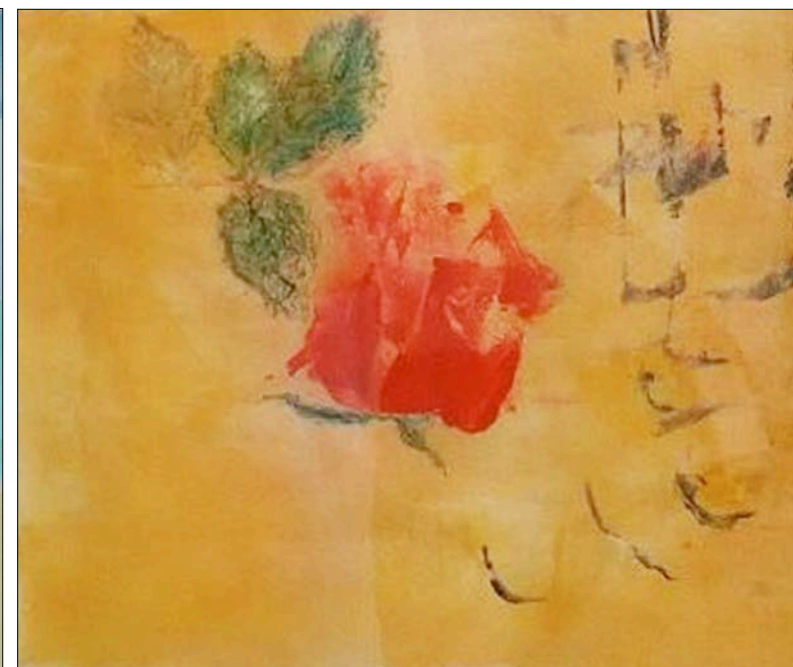
Elsa Sysser: Abrahamin vieras

Anita Puumala: Kevät

Kirsti Pesari: Puketti Jenti Hannele Salminen: Ruusu

Lopuksi Matti Sääski kiitti meitä ja me kiitimme häntä hienon näyttelyn toteuttamisesta. Hän sanoi avajaissanaisissaan,

että taide itsessään on kohottavaa ja kehittävää, ymmärrystä ja elinvuosia monella tavalla lisäävää, yhdessä maala-

ten, harrastaen, keskustellen. Osa sitä oli myös tämä kritiikki-ilta, hienoa taiteen taikapiiriä.

Teksti ja kuvat: Maila Niskanen-Kopio

Taideseuran ulkopuoliset näyttelyt

Jäsenemme ovat järjestäneet omia ja osallistuneet yhteisnäyttelyihin hämmästyttävän aktiivisesti, vaikka korona on edelleen ollut kiusanamme. Näyttelyitä on pidetty Cafe Miraclessa Malmilla, Galleria Foggassa, Galleria Akvartissa, Järvenpään Kartanon kahvilassa, Galleria Kookoksessa, Kaapelitehtaan Valssaamossa, Galleria Theo-

dorissa Loviisassa, Daniel Medelplanin museossa Pälkäneellä, Tapanilan taiteilijayhteisö Tapauksen Galleriassa, Kanneltalon Kannel Caféssa, Herttoniemen Megahertsin kirjastossa, Jorvin sairaalan pääaulassa, Aikuisopiston Pisto-galleriassa Tikkurilan kirjastotalolla ja Roihuvuoren kirkon tiloissa.

IN MEMORIAM

MUISTAMME MENEHTYNEITÄ TAIDESEURAMME JÄSENIÄ

Ritva Ruohtula: Pako

Ritva Ruohtula † 16.4.2021

Ritva Ruohtula oli mukana seurassamme 90-luvulta lähtien. Hän osallistui seuran toimintaan aktiivisena maanantai- ja akvarellimaalarina sekä hallituksen jäsenenä. Ritva osallistui vuosinäyttelyihin sekä Stoassa että Vuotalossa ja hänen usein maagisen salaperäiset maalauksensa saivat myös tunnustusta juryttäjiltä. Pitkäaikaisen sairauden aikanakin hän osallistui näyttelyihimme, kunnes voimat hiipuivat ja sairaus vei voiton.

Teksti ja kuva: Maila Niskanen-Kopio

jankkohtaista

Kevään 2022 kurssit alkavat viikolla 3

Öljy- ja akryylikurssi maanantaisin klo 15 – 21. Sopii aloittelijoille ja pidempään harrastaneille. Ryhmä jakautuu liukuvasti iltapäivä- ja iltaryhmiin. Opettaja on paikalla klo 16 – 19 ja ohjaa molempia ryhmiä, välissä on teoriaosuus. Opettajan johdolla maalataan 8 kertaa, lisäksi on 4 itsenäistä maalauskerää. Kurssin hinta on 80 €.

Tiistaimaalarit tiistaisin klo 10 – 14. Kurssi on tarkoitettu itsenäiseen työskentelyyn tottuneille maalareille ja vapaavalintaisille tekniikoille. Opettaja antaa maalausohjelman ja on paikalla yksilöllistä opastusta varten 4 kertaa kauden aikana. Yhteensä on 12 maalauskerää. Kurssin hinta on 75 €.

Elävänmallin piirustus tiistai-iltaisin klo 18 – 20. Kurssilla piirretään elävää mallia ja croquis-piirustusta. Kurssikertoja on 12, opettaja on paikalla 5 kertaa. Malli on paikalla joka kerta. Kurssin hinta on 85 €.

Viiva ja väri -kurssi keskiviikkoisin klo 18 - 20.30. Sopii tussista, akvarellista ja sekatekniikoista kiinnostuneille. Piirretään ja maalataan erilaisin tekniikoin havainnosta ja mielikuvituksesta. Yhdistetään perinteisiä ja moderneja menetelmiä. Monipuolisten tehtävien kautta opitaan, miten saadaan ilmeikkyyttä yksinkertaisinkin keinoin. Opettajan johdolla kokoonnutaan 10 kertaa ja 2 kertaa itsenäisesti. Kurssin hinta 85 €.

Torstaipaja torstaisin klo 10.30-14.30. Kurssilla etsitään uusia kulmia kuvantekemiseen vaihtuvien välinein ja tekniikoin. Tutkitaan omaa ilmaisutapaa sekä ilmaistyylin korreloimista sisällön kanssa. Kurssi kokoontuu 12 kertaa. Opettaja on paikalla 4 kertaa – muutoin työskennellään itsenäisesti. Kurssi on suunnattu hajuttomia menetelmiä käyttäville. Kurssin hinta 75 €.

Grafiikkaryhmä torstai-iltaisin klo18 – 21. Ryhmä työskentelee itsenäisesti ilman opettajaa. Osallistuminen edellyttää aiempaa kokemusta grafiikan teosta ja kykyä työskennellä ilman ohjausta. Kurssin hinta on 30 €.

Akvarellikurssi lauantaisin klo 10 – 13. Kurssilla opiskellaan opettajan kurssisuunnitelman puitteissa keskittyen omaan oppimiseen – teoriaa unohtamatta. Opettajan johdolla maalataan 10 kertaa ja 2 kertaa itsenäisesti. Kurssin hinta on 85 €.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: ihts.kurssit@gmail.com

Kurssisuunnitelmaan mahdollisesti tulevat muutokset ilmoitetaan jäsentiedotteissa ja seuran kotisivuilla. Myös lyhytkursseista tiedotetaan erikseen.

Jäsenmaksut ja -tiedustelut

Taideseuran jäsenmaksu vuonna 2022 on 42 €/vuosi, nuorisojäseniltä (13–18 v) 20 €/vuosi. Uusilta jäseniltä veloitetaan lisäksi 3 € kirjaamismaksu.

Uudet jäsentiedustelut osoitetaan **Riitta Astikaiselle: ihts.jasen@gmail.com** tai puh. 040 820 2877, mieluummin tekstiviestillä. Myös sähköpostiosoitteet ja muut mahdolliset muutokset yhteystiedoissa ilmoitetaan Riitta Astikaiselle. Sähköpostitse pystymme tiedottamaan nopeasti esim. kurssiasioista.

Seuraa meitä Somessa:

Kotisivumme www.ihts.fi päivitetään viimeisten tietojen mukaisesti, joten niitä kannattaa seurata. Jäsentiedotteet ovat luettavissa kotisivuilla. Lisäksi Facebook-sivullamme [facebook.com/itahelsingintaideseura](https://www.facebook.com/itahelsingintaideseura) kerrotaan kuvin ja sanoin tapahtumistamme. Seura on myös Instagramissa [instagram.com/itahelsingintaideseura](https://www.instagram.com/itahelsingintaideseura) – käy tutustumassa!

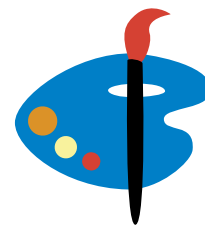

Huippuluokan Lukas-taiteilijatarvikkeet Saksasta ulottuvillasi. Tuotteet ja värikartat löytyvät www.lukas.eu Ammatillaisen ostopaikka Kaapelitehtaalla!

Tarkista aukioloajat: www.farbeoy.com
Puh. 050 575 5353 • Tallberginkatu 1 C, 2. krs. Käytävägalleria.

Hyödynnä alennuksia!

Maalaustarvikeliikkeiden edullisia tarjouksia ja seuran jäsenalennuksia kannattaa hyödyntää. Näitä liikkeitä ovat ainakin Farbe Oy, Tempera ja Giotto, Snow White, kehystykseen Ars Longa ja Life Art Oy. Varsinkin akvarelleille on usein laadukkaita tarjouksia Uudenmaan-kadun Diversessä.

ITÄ-HELSINGIN TAIDESEURA

Kerhotalo Saseka, Kalkkihiekankuja 6, 00980 Helsinki
www.ihts.fi

Pankki: Nordea • IBAN: FI08 1388 3000 3018 08
BIC: NDEAFIHH • Y-tunnus: Y-0821060-0

Syyskokouksessa 16.10.2021 valittu hallitus vuodelle 2022:

puheenjohtaja	Seppälä Saara	040 060 3613
varsinaiset jäsenet:	Arkonkoski Alina	040 129 1737
	Astikainen Riitta	040 820 2877
	Heikkilä Leena	
	Ilomäki Ami	
	Kanervo Hanna-Mari	
	Koskenmäki Tapio	
	Loponen Liisa	050 594 0471
	Niskanen-Kopio Maila	050 561 8005
	Sinkkonen Hanna-Maija	
varajäsenet:	Askelo Sini	
	Kivikero Raija	

Hallituksen jäsenten tehtävät määräytyvät ensimmäisessä kokouksessa 2022.

Muut vakinaiset tehtävät hallituksen ulkopuolisilla jäsenillä:

hankintavastaava	Tollander Helga
toiminnantarkastaja	Weckström Marita

ÄLÄ SOTKE
VAAN TEE SE
KUNNON
VÄLINEILLÄ!

**Taiteilijain-
tavaratalo**
jo vuodesta 1945

Tempera

Uudenmaankatu 16
00120 Helsinki

Olemme tilapäisesti väistöiloissa Lauttasaassa – lisätietoja: www.tempera.com